

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Disciplina domus, plenitudo liberorum hanc
in ipsa vivit vivens, bonum principium
tamen discere et ipsis sempiternum au-
xilium, gons, aut oculus, atque os in
fidia, vocatio capitis et dendum signum

... ..

Ant. Jr. Vol. 63. p. 274.

ISŌCRATIS ORATIONES TRES

- I. AD DEMONICUM,
- II. AD NICOCLEM,
- III. NICOCLES,

Cum

PLUTARCHI CHÆ-

RONEI PÆDAGOGIA,

EGRÆCO IN LATINUM VERBOTENUS
in gratiam Tyronum Lingua Græca translata, prioribus multò emendatioribus atq; castigatioribus.

Quibus accesserunt

PYTHAGORÆ CARMINA AUREA,

&

PHOCYLIDIS POEMA ADMONITORIUM,

Cum versione Michaelis Neanderi.

M. DC.

LII.

NORTHUSÆ

Prostat & excudit Johan-Erasmus Hynitzsch.

Cum Annotat. & Indice G.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

His mantissæ loco

PYTHAGORÆ CAR-
MINA AUREA

&

PHOCYLIDIS POEMA
ADMONITORIUM,

In usum studiosæ juventutis & gra-
tiam *Φιλελλήνων* subjungere
visum fuit.

ΤΑ ΧΡΤΣΑ ΚΑΛΟΤΜΕΝΑ
ΠΤΟΛΑΓΟΡΟΤ ΕΠΗ.

Αθανάτης μὲν πρῶτα θεός, νόμῳ ὡς διάνηται,
τίμα. καὶ σέβει ὄρκον, ἐπεὶ ἥρωας ἀγαυούς.
τῆς τε κατεχθονίης σέβει δαίμονας, ἔνθα μὲν ῥέζωνι
τῆς τε γονεὺς τίμα, τῆς τ' ἀγχι ἐκγεγαῶτας.
ἡ τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῖ φίλον, ὅστις ἄριστος.
πράξει δ' εἴκε λόγῳ, ἔργῳ τ' ἐπιφελίμοισι.
μὴδ' ἐχθαίρει φίλον σὸν ἀμαρτάν, εἴνεκα μικρῆς.
ὄφρα δωίῃ. δυνάμει γὰρ αἰάκης ἐγλύβη ναίει.
ταῦτα μὲν ὅπως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίξο τῶνδε.

ΙΟ γαστρός μὲν πρῶτιστι, καὶ ὕπνῳ, λαγνείῃς τε,
καὶ θυμῷ. πρήξεις δ' αἰσχρὸν πᾶσι μήτε πατρὶ' ἄλλῃ,
μήτ' ἰδίῃ. πάντων δὲ μάλιστα ἀσχυνέο σαυτὸν.
εἴτα διημοσιύῳ ἀσκεῖν, ἔργῳ τε λόγῳ τε.
μὴδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν παρὶ μὴδὲν ἔθιξ.

ΙΣ ἀλλὰ γινῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπανσι.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτάνε φίλῃ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
ὅσα τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγος ἔχουσιν,
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράως φέρε, μὴδ' ἀνανάκη.
ἰᾶσθαι δὲ πρέπῃ, καθόσον δωίῃ. ὧδε δὲ φράζω,

ΙΟ ὅτι πάντῃ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν πολλῶν μοῖρα δίδωσι.
πολλοὶ δ' ἂν θρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
περσώπῃσιν, ὧν μήτ' ἐκπλήσσο, μήτ' ἀρεάσης
ἔργῳ σαυτὸν. ψευδὲς δ' ὧν πᾶσι λέγεται,

πράως

CARMINA PYTHAGORÆ
AUREA VOCATA.

Primùm deos immortales, ut lege sancitum est,
Cole. & venerare iusjurandum, deinde heroes
inclytos,

Venerare etiam terrestres deos, ordinata lege sacri-
ficans,

Et honora parentes, & propinquitatē tibi junctos.
Ex alijs v. amicū facito, quicūq; virtute est optimus.
Amicis verò da locum verbis, & factis utilibus.
Neq; oderis amicum tuum delicti causa exigui,
Dū potes: potentia enim prope necessitatē habitat.
Hæc quidē sic noris, dominus v. esse assuesce istorū:
Ventris quidem primum, & somni, & luxuriei,
Et iræ. Facies verò turpe (quid) neq; cum alio,
Neq; privatim. Omnium v. maximè metue teipsum.
Deinde iustitiam exerce, & opere & verbo.
Neq; assuesce insipienter teipsū gerere circa aliquid;
Verum cogita, quod mori fatatum sit omnibus.
Opes v. quādoq; teneri solēt, quādoq; (etiā) amitti.
Quæ verò homines divina sorte mala fortijuntur,
Horum si partem habueris, patienter ferto, neque
indignaris.

Sanare v. (ea) decet, quantum potes. Sic v. cogitato,
Non valde multum Sors de istis dat bonis.

Multi v. sermones & improbi & boni hominibus
Accidunt, quibus neq; perturbare, neq; etiam fines
Affligi teipsū (iisdem) Mendaciæ v. si quod dicatur,

πρῶτος ἴχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω, ὅπῃ παντὶ τελείδῳ,
 μηδεὶς μὴτε λόγῳ σὲ παρείπῃ, μὴτέ τι ἔργῳ
 25 πρῆξαι, μηδ' εἰπεῖν, ὃ, τι τοῖ μὴ βέλτερόν ὄσῃ.
 βυλάδ' οὖδ' ἐργῶ, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
 δεῖλ' οὖ τοι πρῆσσειν τε λέγειν ἢ ἀνόητα πρὸς ἀνδρῶς,
 ἀλλὰ ταῦδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπει ἢ ἀνιήσῃ.
 πρῆσε δὲ μηδὲ τι τῶν μὴ πίσασθαι, ἀλλὰ διδάσκειν
 30 ὅσα χρῶν, καὶ τερπνότατον βίον ὥδε διάξεις.
 οὐδ' ὑγίαιης τῆς παρὶ σῶμ' ἀμελείας ἔχειν χρῆ,
 ἀλλὰ πατρὶ τε μέτρον, καὶ σίτῃ, γυμνασίῳ τε
 ποιεῖσθαι μέτρον δὲ λέγω τὸδ', ὅμῃ σ' ἀνιήσῃ.
 εἰθίξῃ δὲ δίαίται ἔχειν κατάρειον, ἄθρυπτον.
 35 καὶ πεφύλαξά γε ταῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόρον ἴχθ',
 μὴ δαπανᾶν ὧσα καίρῳ ὅπαια καλῶν ἀδράημων.
 μηδ' ἀνελάθῃς ἴσθι. μέτρον δ' ὅπῃ πᾶσιν ἀείψῃ.
 πρῆσε ἢ ἰαθῇ, ἃ σε μὴ βλάβῃ, λόγισαί ῃ πρὸς ἔργῳ.
 μηδ' ὅπῃ μαλακοῖσιν ἐπ' ὀύμασι πρὸς δέξασθαι,
 40 πρὶν τῶν ἡμερῶν ἔργων τρεῖς ἑκάστον ἐπιθεῖν.
 πῇ παρέβλῃ; τίδ' ἐρέξῃ; τί μοι δεῖν ἔκτελέσθῃ;
 δεξάμεν' ὃ δ' ἀπὸ πρῶτον ἐπέξει, καὶ μετέπειτα
 δεῖλ' ἀμὲν ἐκπρήξας ὅπῃ ἀνιήσῃ, χρῆσθαι ἢ τέρπει
 ταῦτα πόνοι, ταῦτ' ἐκμελέσθαι, τῶν χρῆσθαι ἔργῳ σέ.
 45 ταῦτά σε τῆς θείης δρετῆς εἰς ἔχθρα ἴσθαι.
 ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρα ψυχῇ πρὸς δόντα τετραπλῶν,
 παρὰν αἰνὰς φύσεως, ἀλλ' ἐρχάσθαι ἐπ' ἔργον.
 θοοῖσιν ἐπ' ἀξάμεν' ὃ τελέσας, τῶν ἢ πρὸς τῆς,

Placidè ferto. Quod verò (nunc) dicam, prorsus tibi perficiatur.

Nemo neq; verbo tibi persvadeat, neq; opere,
 Ut facias, neq; ut dicas, quod tibi non commodū sit.
 Delibera autem ante opus, ne stulta sint (quæ agis.)
 Stolidi n. viri (est) & facere & dicere inconsiderata.
 Cæterum ea persequitor, quæ te nō postea molestent.
 Nihil quoq; facias horum q̄ nō novisti, sed docearis
 Quæcunq; conveniens (est,) & suavissimam vitam
 hoc pacto exiges. (pori debetur:

Neq; oportet negligenter habere, curam, quæ cor-
 Verum modum potus & cibi & exercitiorum.
 Feceto. Modum autē intelligo, id q̄ te nō molestea.
 Assuesce v. diætam servare mundā, minusq; delicatā.
 Et fugito ea facere, quæcunq; invidiam continent.
 Nec sumpt^o facias intēpestivē, veluti bonorū insci^o.
 Neq; sis sordidus. Modus v. in omnib. est optimus.
 Facito v. ea, q̄ te nō læsura sunt, & cōsulta ante opus.
 Neq; somnum dulcibus in oculis capito,
 Priusquam unumquodq; diurnorum operum rer
 animo reputaris,

Quò transgressus sum? quid verò feci? quid faciun-
 dum mihi non effectum est?

Pescurre autem à primo incipiens: & deinde
 Iniqua operatus, perturbare: bona verò, delectare.
 Hæc stude, hæc conare, horum oportet te sectatore
 Hæc te ducent ad vestigia divinæ virtutis. (esse.
 Næ per quaternionem, nostræ animæ tradentem
 Fontem perennis naturæ. Cæterum abi ad opus,
 Deos precatus, ut perficiant. Hæc namq; observans,
 N 5 Cognos-

- 50 γνώσεια ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 σύμπαν, ἥ τε ἕκαστα διέρχεται, ἥ τε κρατεῖται.
 γνώση δ' ἡ θεμία δῖη, φύσιν περὶ πάντος ὁμοίω.
 ὥστε σὲ μήτε ἀελπί' ἐλπίζεν, μήτε τι λήθην.
 γνώση δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας,
 55 τλήμονες οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων ἐκ ἐσορῶσιν,
 ἔτε κλύουσιν. λύσιν δὲ κακῶν παύρην στυγίᾳσι.
 ποίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας, οἳ δὲ κυλίνδρους
 ἄλλοι' ἐπ' ἄλλα φέρονται ἀπείρῃνα πῆματ' ἔχοντες.
 λυγρὴ γὰρ στυγαπαδὸς ἔρε βλάβη πῶμα λέληθε.
 60 σὺ μ' Φυλῶν δ' αἰεὶ προσέγειν, εἰκοντα δὲ φάλαγγι
 ζῶν πατέρη, ἣ πολλῶν τε κακῶν πεπρωτίας ἀπάστας,
 εἰ πάνσιν δείξαις, οἷώ τ' αἰ δαίμοσι χρωῶνται.
 ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένε' ὅστι βροτοῖσιν,
 αἷς ἱερὰ προσφέρουσιν φύσις δέεικνυσιν ἕκαστα.
 65 ὧν εἰ σὺ λί μέτεσι, κρατήσεις, ὥς σε κελεύω
 ἐξακάσαι, ψυχῇ δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σωώσεις,
 ἀλλ' εἴργε βρωτῶν, ὧν εἰπομένη, ἐν πακαθαρμοῖς,
 ἐν τε λύσῃ ψυχῆς κρῖνεν, καὶ φράζω ἕκαστα.
 λυγίοχον γνώμων σήσεις κατ' ὑπέρβην ἀρίστω.
 70 ὡς δὲ λυπολείψας σῶμα, ἐς αἰθερ' ἐλὼθ' ἔλθης,
 ἔσται ἀθάνατ' ὁ θεός, ἅμ' ἐροῦ, ἐκείν' ἄνθρωπος.

* * *

εἰ τις ἐρεῖ, θεός εἰμι, παρὲξ ὄντος, ἐπὶ τοῦ φαι
 κόσμου ἴσον τῷ τῷ σῆσας εἰπέη, ἐμὸς ἐπὶ τοῦ

κῆρ

CARMINA AUREA.

Cognosces immortalē deorū & mortalē hominū
Congressum, quo singula implentur & servantur.
Intelliges etiam, quoad fas est, naturam in omni si-
mitem.

Uti neq; non speranda speres, neq; quid de lateat.
Cognosces quoq; homines spontanea mala habere,
Qui miseri bona propè existentia non intuentur,
Neq; audiunt. Liberationē a malis pauci norunt.
Talis sors hominum mentes impedit. Alii v. rotis
Quandoq; ad alia rapiuntur, infinita mala habētes.
Tristis enim his comes lædit occultē
Congenita: quam non oportet accersere, sed ce-
dentem fugere.

Jupiter pater, aut a multis malis liberes omnes,
Aut ostendas omnibus, quali fortuna usuri sint.
Veruntamen bono sis animo, quia divina origo ho-
minum est.

Quibus sancta natura profetens ostendit singula.
Eorum si quid tibi adest, servabis quæ te jubeo
Medicatus, & animam a malis istis liberabis.
Porro temperato ab esculentis, de quibus diximus.
& in purgatione,

Et liberatione animæ judica, & considera singula,
Aurigam statuens rationē optimā, in summo loco.
Si verò deinde derelicto corpore, ad æthera libe-
rum veneris, (mortalis.

Eris immortalis Deus, semper vivens, nec amplius

* * *

Si quis dicet, Deus sum, præter unum: is debet
Mundū huic parē condere, & dicere, Hic meus est.
Nec

CARMINA AUREA.

Nec solum condere & dicere, Meus est: sed habitare
Ipse in eo quem fecerit, hic autem ab hoc factus est.

FINIS.

Pareito vitæ (tuæ,) ne ipsam curis conficias.

VERSUS IN PHOCYLIDEM.

Phocylides honestam vivens vitam,
Ut Christomystes, ut magnus apostolus,
Ut auditor divinorum oraculorum,
Et præceptor optimarum actionum,
Evangelicè hæc loquitur & scribit,
Utilia existentia in vita hæc (versantibus.)

INEUNDEMALII VERSUS.

Hæc veneranda justitia Dei oracula monstrat,
Divina dona, Phocylides virorum sapientissimus.

